

Wrocław, dnia 29 marca 2016r.

Pan Andrzej Stanisławek
Przewodniczący Komisji
Gospodarki Narodowej i
Innowacyjności

W imieniu członków Stowarzyszenia Cywilnych Saperów uprzejmie dziękuję za zaproszenie na posiedzenie Komisji Gospodarki Narodowej i Innowacyjności oraz za umożliwienie wypowiedzenia się na temat rozpatrywanych przez Państwo ustaw, a zwłaszcza ustawy o zmianie ustawy o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego oraz niektórych innych ustaw. Ponieważ przedstawiciel naszego Stowarzyszenia nie będzie mógł wziąć udziału w posiedzeniu Komisji w dniu 30 marca br. chcielibyśmy w załączonym opracowaniu przedstawić nasze spostrzeżenia i wnioski w formie pisemnej z prośbą o ich przeanalizowanie.

W przyszłości bardzo chętnie będziemy z Państwem współpracować, prosimy o możliwość zgłaszania problemów, z jakimi spotykamy się w prowadzonej działalności i propozycji służących ich rozwiązywaniu.

Z poważaniem,

Sekretarz SCS

Elżbieta Olczak-Majewska

Załącznik:

1. Uwagi do projektu Ustawy

UWAGI DO PROJEKTU USTAWY O ZMIANIE USTAWY O MATERIAŁACH WYBUCHOWYCH PRZEZNACZONYCH DO UŻYTKU CYWILNEGO ORAZ NIEKTÓRYCH INNYCH USTAW

1. W art. 3 zmieniono definicję:

"14) oczyszczaniu terenów – należy przez to rozumieć działalność gospodarczą obejmującą poszukiwanie materiałów wybuchowych, wydobywanie, zabezpieczenie, zniszczenie albo unieszkodliwienie znalezionych materiałów wybuchowych na lądzie lub wodach śródlądowych, lub obszarach morskich"

Do tej definicji nie wnosimy uwag. Zapoznaliśmy się natomiast z uzasadnieniem przedstawionym w druku sejmowym 275-1 na stronie 13. Wynika z niego, że intencją Ustawodawcy jest ograniczenie możliwości przekazywania wykrytych i podjętych przedmiotów niebezpiecznych do patroli wojskowych w celu ich zniszczenia. Pragniemy zauważyć, że w terenach zurbanizowanych, w których nie istnieje możliwość niszczenia wykrytych przedmiotów w miejscu ich znalezienia jest to jedyne rozwiązanie zapewniające bezpieczeństwo ludzi i mienia. Przedsiębiorcy wykonujący oczyszczanie terenu nie mają uregulowanych procedur współpracy z policją w zakresie zabezpieczenia terenu i ewakuacji ludności, przewozu znalezionych materiałów wybuchowych i dostępu do wyznaczonych przez wojewodów miejsc niszczenia. W takiej sytuacji jedynie przekazanie znalezionych przedmiotów wojskowemu patrolowi saperskiemu gwarantuje, że przedmioty te zostaną usunięte z zachowaniem wszelkich możliwych środków ostrożności i przepisów bezpieczeństwa.

2. W art. 9 ust. 3 o treści:

" Przedsiębiorca może nabywać i przechowywać materiały wybuchowe przeznaczone do użytku cywilnego bez uzyskania pozwolenia lub ich używać, jeżeli:

- 1) posiada koncesję na wytwarzanie materiałów wybuchowych lub obrót tymi materiałami;
- 2) rodzaj nabywanych, przechowywanych lub używanych materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego odpowiada rodzajowi materiałów wybuchowych określonych w koncesji;
- 3) posiada pomieszczenia magazynowe spełniające wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 24 ust. 2 i art. 33 ust. 2 ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym;
- 4) zatrudnia osoby spełniające wymagania, o których mowa w art. 19, w zakresie dostępu do materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego."

proponujemy podkreślenie, że warunki, jakie musi spełniać przedsiębiorca posiadający koncesję aby mógł wykonywać prace przy użyciu materiałów wybuchowych **muszą być spełnione łącznie**.

Uzasadnienie

Obecny zapis stwarza problemy ze zrozumieniem niektórym przedsiębiorcom a nawet prawnikom, czego przykładem jest wyrok Krajowej Izby Odwoławczej przy Prezesie Urzędu zamówień Publicznych 1268/12 z 29.06.2012r., w którym zawarto stwierdzenie: "Z treści samych punktów wyliczenia art. 9 ust. 3 ustawy z 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego można wywnioskować, że ustawodawca zamierzał w tym przepisie zastosować alternatywę nierozłączną, czyli że wystarczy, aby jedna z przesłanek została spełniona, aby móc zastosować wyłączenie z art. 9 ust. 3 tej ustawy. Przykładem jest porównanie art. 9 ust. 3 pkt 1 do pkt 2 powołanej ustawy (LEX nr 1212499 - wyrok z dnia 29 czerwca 2012 r.).

Taki pogląd zaprezentowany przez KIO i publikowany w LEX jako orzeczenie administracji powiązane z przepisem art. 9 ust. 3 jest sprzeczny ze stanowiskiem Ministerstwa Gospodarki, że: " Jedynie łączne spełnienie powyższych przesłanek odpowiada celowi ustawy jakim jest zapewnienie bezpieczeństwa przy pracach związanych z materiałami wybuchowymi przeznaczonymi do użytku cywilnego. Za taką wykładnią przemawia również fakt, iż nie jest możliwe spełnienie przesłanki z art. 9 ust. 3 pkt 2 ustawy (rodzaj nabywanych, przechowywanych lub używanych materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego odpowiada rodzajowi materiałów wybuchowych określonych w koncesji) bez jednoczesnego spełnienia przesłanki z art. 9 ust. 3 pkt 1 ustawy tj. posiadania koncesji na wytwarzanie materiałów wybuchowych lub obrót tymi materiałami.

Ponadto należy stwierdzić, że spełnianie jednej z przesłanek określonych w art. 9 ust. 3 np. tylko posiadanie przez przedsiębiorcę pomieszczeń magazynowych spełniających określone wymagania (art. 9 ust 3 pkt 3 ustawy) lub tylko zatrudnienie osób spełniających wymagania, o których mowa w art. 19 ustawy, w zakresie dostępu do materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, nie jest wystarczające, aby zachować odpowiedni poziom bezpieczeństwa" (pismo Ministerstwa Gospodarki do firmy BOI z 31.07.2012r.)

3. W art. 15 po ustępie 2a dodano ust. 2b oraz - zgodnie z treścią projektu zamieszczonego w druku sejmowym nr 275-1 ust. 2c w brzmieniu:
" 2c. Wydane pozwolenie oraz uprawnienia z niego wynikające są niezbywalne i nie przechodzą na następcę prawnego".

W uzasadnieniu tej zmiany zawartym w druku 275-1 na stronie 15 wskazano, że dodany zapis ma na celu wyeliminowanie praktyk, w ramach których uprawnienia do nabywania, przechowywania i używania materiałów wybuchowych mogły być nabywane przez przejęcie spółki dysponującej stosownymi uprawnieniami, w konsekwencji czego istniało ryzyko nabywania, przechowywania lub używania MWC przez podmioty w rzeczywistości do tego nieuprawnione, co z kolei mogło rodzić negatywne skutki dla obronności, bezpieczeństwa państwa, porządku publicznego lub środowiska. W celu wejścia w posiadanie przedmiotowych uprawnień podmioty gospodarcze kupowały, przejmowały bądź łączyły się z innymi podmiotami, które posiadały uprawnienia.

W druku senackim nr 119 dodanego ustępu 2c już nie znajdujemy, a chcieliśmy zwrócić uwagę, że do podobnej sytuacji dochodzi w przypadku przedsiębiorcy innego niż osoba fizyczna (wskazany w Art. 11 ust. 2 Ustawy), który przestał zatrudniać osobę spełniającą warunki, o których mowa w art. 19, w zakresie dostępu do materiałów wybuchowych. Przedsiębiorca taki może podpisywać zamówienie i nabywać MWC pomimo braku w firmie osoby, która posiada uprawnienia, zna zasady bezpiecznego obchodzenia się z MW.

Dlatego proponujemy przypisanie wydawanego przez Wojewodę pozwolenia na nabywanie, używanie, przechowywanie MWC do konkretnej osoby odpowiedzialnej za zapewnienie bezpieczeństwa w związku z posiadanymi uprawnieniami.

4. Art. 18 ust. 2 ma brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, sposób i postać prowadzenia ewidencji, o której mowa w ust. 1 pkt 6, a także wzór tej ewidencji, uwzględniając konieczność zapewnienia:

- 1) pełnej rejestracji materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego nabytych, zużytych, przechowywanych, przemieszczanych i zbytych, a także materiałów wybuchowych znalezionych i zniszczonych podczas wykonywania działalności gospodarczej w zakresie oczyszczania terenów;
- 2) identyfikacji i identyfikowalności materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego.”

W projekcie Rozporządzenia Ministra Rozwoju w sprawie sposobu i postaci prowadzenia ewidencji nabytych, zużytych, przechowywanych, przemieszczanych i zbytych materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, a także zakresu danych gromadzonych w tej ewidencji oraz jej wzoru zamieszczono jedynie wzór ewidencji MWC, brak natomiast wzoru ewidencji materiałów wybuchowych znalezionych i zniszczonych podczas wykonywania działalności gospodarczej w zakresie oczyszczania terenów. Zwracamy na to uwagę, ponieważ obowiązek prowadzenia ewidencji materiałów znalezionych i zniszczonych podczas oczyszczania terenów został wprowadzony ustawą z dnia 16 lipca 2009 r. o zmianie ustawy o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym oraz ustawy o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego i od tej pory przedsiębiorcy prowadzący oczyszczanie terenu mają obowiązek prowadzenia takiej ewidencji, ale nie istnieje żaden obowiązujący wzór.

Stąd wnioskujemy, aby przy okazji wydawania nowego wzoru ewidencji MWC wprowadzić też jednolity, obowiązujący dla wszystkich podmiotów zajmujących się oczyszczaniem terenu wzór ewidencji znalezionych i zniszczonych materiałów.